

ставлення до однолітків, літніх людей, членів сім'ї та малих дітей; за те, що ви є ближніми для самотніх, для тих, хто переживає труднощі та душевний біль. Завдяки своїй доброзичливості ви “покажете [іншим] шлях до світла Христа”¹². Дякую за те, що пам'ятаєте: “За мною перший крок”.

Я знаю, що Президент Томас С. Монсон є пророком Божим. Його життя—це приклад доброзичливості, з якого ми можемо навчатися. Ідіть за нашим пророком. Навчайтеся на його прикладі і слухайтеся його слів. Я вірю в євангелію Ісуса Христа і знаю, що через Джозефа Сміта священство було відновлене на землі.

Я знаю, що наш Спаситель живий і любить кожного з нас. Він віддав Своє життя за всіх. Я молюся, щоб ми зосередили своє життя на Ісусі Христі і “ходили Його шляхами”, служачи з любов'ю один одному¹³. Якщо ми так будемо робити, то зможемо зробити світ кращим, оскільки “ми віримо, що повинні бути доброзичливими”¹⁴. Про це я свідчу в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Уложення віри 1:13.
2. Див. *Oxford English Dictionary Online*, 2nd ed. (1989), “benevolent,” oed.com.
3. “За мною перший крок”, *Збірник дитячих пісень*, с. 83.
4. “Guardians of Virtue,” *Strength of Youth Media 2011: We Believe* (DVD, 2010); also available at lds.org/youth/video/youth-theme-2011-we-believe.
5. Лука 10:25, 27, 29, 30, 33–35.
6. Jerry Earl Johnston, “The Unity in a Ward's Uniqueness,” *Mormon Times*, Feb. 9, 2011, M1, M12.
7. Томас С. Монсон, “Нехай у вас буде сміливість”, *Діагона*, трав. 2009, с. 125.
8. “Guardians of Virtue.”
9. *Заради зміцнення молоді* (брошура, 2001), с. 10.
10. Див. Марк 10:16.
11. “Guardians of Virtue.”
12. “Guardians of Virtue.”
13. “Guardians of Virtue.”
14. Уложення віри 1:13.

Елейн Ш. Дальтон

Генеральний президент Товариства молодих жінок

Вартові цнотливості

Підготуйтеся зараз, щоб ви могли бути гідними отримати всі благословення, які чекають на вас у святих Господніх храмах.

Бувають моменти, коли слова не можуть передати наші відчуття. Я молюся, аби Дух свідчив нашим серцям про ваше божественне походження і вічний обов'язок. Ви—надія Ізраїля. Ви—обрані й славетні дочки нашого люблячого Небесного Батька.

Минулого місяця у мене була нагода відвідати церемонію укладання храмового шлюбу молодої жінки, яку я знала від її народження. Сидячи в кімнаті запечатування і дивлячись на красиву люстру, яка виблискувала в світлі храму, я згадала той день, коли вперше тримала її. Тоді її мама одягла на неї маленьку білу сукню і мені здавалося, що вона була одним з найпрекрасніших немовлят, яких я коли-небудь бачила. Тоді в дверях з'явилася ця молода жінка, знову одягнена в біле. Вона була сяючою і щасливою. Коли вона ввійшла в кімнату, я всім своїм серцем бажала, щоб кожна молода жінка могла уявляти цей момент і намагалася завжди бути гідною укласти й дотримуватися священних завітів та отримати обряди храму, готуючись до отримання благословень піднесення.

Коли ця пара стала на коліна біля священного олтаря, вони отримали

обіцяння, які перевищують смертне розуміння, і які будуть благословляти, зміцнювати й підтримувати їх на земному шляху. Це був один з тих моментів, коли світ зупинився і всі небеса раділи. Коли щойно одружена пара дивилася у великі дзеркала в кімнаті, нареченого запитали, що він бачить. Він відповів: “Усіх тих, хто пішов з життя до мене”. Тоді пара подивилася у велике дзеркало на протилежній стіні і наречена сказала зі сльозами на очах: “Я бачу всіх тих, хто прийде після нас”. Вона бачила свою майбутню сім'ю—своїх нащадків. Я знаю, що в той момент вона ще раз усвідомила, як важливо вірити в необхідність бути цнотливою й чесотною. Немає нічого прекраснішого, ніж бачити пару, яка, належним чином підготувавшись, стоїть на колінах біля храмового олтаря.

Роки вашого перебування в Товаристві молодих жінок підготують вас до храму. Там ви отримаєте благословення, на які маєте право як дорогоцінні дочки Бога. Ваш Небесний Батько любить вас і бажає, щоб ви були щасливими. Для цього потрібно “[йти] дорогами чесноти”¹ й “припа[дати] до [ваших] завітів”².

Молоді жінки, у світі, який все більше морально забруднюється,

толерантність до зла, експлуатація жінок і спотворення ролей, ви повинні стояти як вартові самих себе, своєї сім'ї і всіх, з ким ви спілкуєтеся. Ви повинні бути вартовими цнотливості.

Що таке цнотливість і що таке вартовий? "Цнотливість—це образ мислення й поведінки, що ґрунтується на високих нормах моралі. Вона включає непорочність і [моральну] чистоту"³. А що ж таке вартовий? Вартовий—це той, хто захищає, заступається й оберігає⁴. Тож, як вартові цнотливості, ви будете захищати, заступатися й оберігати моральну чистоту, тому що сила сотворіння смертного життя є священною й піднесеною силою, яку ви повинні охороняти, поки не одружитесь. Цнотливість є вимогою для отримання напарництва й керівництва Святого Духа. Ви будете потребувати цього керівництва для того, щоб бути успішними у світі, в якому ви живете. Бути цнотливою—це вимога для входу в храм. І це вимога для того, аби бути гідною стояти в присутності Спасителя. Ви готуєтеся до цього часу зараз. Програма "Особистий розвиток" і норми, які знаходяться в брошурі *Заради зміцнення молоді*, мають важливе значення. Життя за принципами, які знаходяться в кожній з цих брошурок, зміцнить вас і допоможе стати "більш відповідними для царства"⁵.

Минулого літа група молодих жінок з Алпіна, штат Юта, вирішила,

що вони стануть "більш відповідними для царства". Вони прийняли рішення зосередити увагу на храмі, йдучи пішки від храму в Дрейпері, штат Юта, до Солт-Лейкського храму, загальна відстань—35 км. Це було так само, як робив один із піонерів Джон Роу Мойл. Брат Мойл був каменярем, якого пророк Бригам Янг покликав працювати над Солт-Лейкським храмом. Кожного тижня він проходив відстань у 35 км від свого дому до храму. Одним із його завдань було вигравіювати слова "Святиня для Господа" на східному боці Солт-Лейкського храму. Це було нелегко, і йому доводилося долати багато перешкод. Одного дня його вдарила в ногу одна з його корів. Через те, що рана не заживала, ногу довелося ампутувати. Та це не зупинило його у виконанні свого зобов'язання перед пророком і роботи на будівництві храму. Він вирізав дерев'яний протез і після багатьох тижнів знову долав 35-кілометрову відстань до храму, аби виконувати взятую на себе роботу⁶.

Молоді жінки з Шостого приходу в Седар-Хілз вирішили пройти ту ж саму відстань у пам'ять про свого предка і людину, яка надихала їх залишатися гідними, щоб увійти до храму. Вони тренувалися щотижня під час Спільних заходів, і коли вони йшли, то ділилися тим, що дізнавалися і відчували стосовно храмів.

Рано-вранці вони почали з молитви свій похід до храму. Коли вони вирушали, я була вражена їхньою впевненістю. Вони добре підготувалися і знали, що були готові. Вони були зосереджені на своїй цілі. Кожен їхній крок був символом того, як кожна з вас також готується зараз до входу в храм. Ваша власна підготовка почалася зі щоденних особистих молитов, щоденного вивчення Книги Мормона і роботи над "Особистим розвитком".

Ці молоді жінки продовжували йти, на шляху виникали перешкоди, але вони пам'ятали про свою мету. У декого почали з'являтися мозолі, в інших починали боліти коліна, але вони продовжували йти. Для кожної з вас існує багато перепон, травм і завад на вашому шляху до храму, але ви також маєте рішучість і продовжуєте йти. Маршрут, яким ішли ці молоді жінки, був складений їхніми провідниками, які пройшли і проїхали цей шлях, визначивши найбезпечнішу й найпрямішу дорогу. Схожим чином визначений і ваш шлях, і ви можете бути певні, що Спаситель не лише пройшов цей шлях, а й пройде його знову разом з вами—кожен крок шляху.

На цій дорозі до храму стояли батьки, матері, члени сім'ї та провідники священства, які діяли як вартові. Їхнє завдання полягало в тому, щоб слідкувати за неушкодженістю кожної дівчини і її захистом

від небезпеки. Вони пильнували, аби кожна молода жінка мала достатньо пиття і їжі для підтримки своєї сили. Їхні провідники священства встановили пункти допомоги, де вони могли відпочити і попити води. Молоді жінки, ваші батьки, матері, єпископи і ще багато інших людей будуть вашими вартовими під час того, як ви долаєте свій шлях до храму. Вони попереджатимуть вас, скеруватимуть ваш шлях, і якщо ви поранитеся, або заб'єтеся, або зійдете зі шляху, вони допоможуть вам.

Я була вражена тим, що на останніх кілометрах шляху брати, інші молоді чоловіки та друзі прийшли підтримати цих наполегливих молодих жінок і підняти їхній дух. Один брат взяв свою сестру, яка натерла на ногах великі мозолі, і проніс її на спині останній відрізок шляху до храму. Ці дивовижні молоді жінки досягли своєї мети, і були сльози, коли вони торкалася стін храму й давали мовчазне зобов'язання завжди бути гідними ввійти до нього.

Дорога до храму є метафорою вашого життя. Батьки і провідники священства стояли як вартові вздовж шляху. Вони надавали підтримку і допомогу. Молоді жінки пильнували й підбадьорювали одна одну. Молоді чоловіки захоплювалися силою, зобов'язанням і витривалістю молодих жінок. Брати несли сестер, які були травмовані. Сім'ї раділи зі своїми доньками, коли ті завершили свій шлях до храму, й відвезли їх у безпеці додому.

Для того, аби залишатися на шляху до храму, ви повинні оберігати особисту цнотливість і цнотливість тих, з ким ви спілкуєтеся. Чому? Мормон у Книзі Мормона навчав, що цнотливість і невинність є “найдорожчим і найціннішим за все”⁷.

Як саме кожна з вас може бути вартовою цнотливості? Це починається з віри в те, що від вас багато залежить. Це починається зі взяття зобов'язання. Коли я була молодю жінкою, я дізналася, що деякі рішення потрібно приймати лише один раз. У маленькому блокноті я написала свій список того, що я буду *завжди* робити і чого я *ніколи* не буду робити. Серед написаного було таке: дотримуватися Слова мудрості, щоденно молитися, сплачувати свою десятину, а також зобов'язатися ніколи не пропускати церковні збори. Я прийняла ці рішення один раз, і тоді

у відповідальний момент я точно знала, що робити, бо вирішила це заздалегідь. Коли мої друзі-старшокласники сказали: “Один ковток не зашкодить”, я посміхнулася і відповіла: “Я вирішила не робити цього, ще коли мені було дванадцять років”. Якщо ви прийматимете рішення заздалегідь, це допоможе вам бути вартовими цнотливості. Я сподіваюся, кожна з вас складе список того, що ви *завжди* будете робити, і того, що *ніколи* робити не будете. А тоді живіть за цим списком.

Бути на варті цнотливості означає, що ви завжди будете скромними не лише у вашому одязі, а й у мові, вчинках, і користуванні засобами масової інформації. Бути вартовою цнотливості означає, що ви ніколи ані словами, ані образно не спонукатимете молодих чоловіків до того, що може спричинити їх втратити Дух, втратити силу священства або втратити свою цнотливість. Це означає, що ви розумієте важливість цнотливості, бо ви також усвідомлюєте, що ваше тіло є храмом, і що не слід експериментувати зі священними силами сотворіння до шлюбу. Ви розумієте, що володієте священною силою, яка виявляється у святому обов'язку приводити інших духів на землю, аби ті одержали тіло, в якому б міг жити їхній вічний дух. Ця сила пов'язана з іншою священною душею.

Ви є вартовими чогось “дорожчого за перли”⁸. Будьте вірними. Будьте слухняними. Підготуйтеся зараз, щоб ви могли бути гідними отримати всі благословення, які чекають на вас у святих Господніх храмах.

Матері, які слухають нас сьогодні, ви для ваших дочок є найважливішим прикладом скромності та цнотливості—подяка вам за це. Ніколи не зволькайте навчати їх того, що вони—славетні дочки Бога і що їхня цінність не визначається зовнішньою привабливістю. І їм необхідно бачити чітко і послідовне відображення цього у ваших особистих стандартах щодо одягу та догляду за собою⁹. Ви також є вартовими цнотливості.

Цього тижня я знову сходила на Пік Ензайн. Це було рано-вранці і коли я подивилася вниз з тієї гори на Гору дома Господнього—Солт-Лейкський храм—він був усе таким же кристально чистим. Піонери віддали все, що мали, аби зійти на верхівки цих гір задля того, щоб ви і я могли мати благословення храму й бути навечно запечатаними як сім’ї. Сорок років жертвувань, копіткої праці і просто ходи з Алпіна до храму—навіщо? Тому що, як і ви, вони вірили! Вони вірили в пророка. Вони вірили, що він бачив Бога і Його Улюбленого Сина і говорив з Ними. Вони вірили в Спасителя. Вони вірили в Книгу Мормона. Тому вони могли сказати: “Ми віруємо в усе, сподіваємося всього; ми багато чого перетерпіли і сподіваємося, що зможемо перетерпіти все”¹⁰. Вони багато чого перетерпіли, і ми теж зможемо. Тринадцять Уложеньня віри—це те, в що ми віримо, бо це справді робить нас гідними увійти до храму і одного дня стати в присутності нашого Небесного Батька—будучи перевіреними, чистими й запечатаними. Це вимагатиме від вас бути “більш відповідними для

царства”, а також аби ви підготувалися зараз і отримали впевненість, що можете робити те, що важко.

Молоді жінки, ви залучені до великої роботи! І ви не самі! Якщо ви будете охороняти свою цнотливість і чистоту, ви здобудете силу. Якщо ви будете дотримуватися укладених заповітів, Святий Дух вестиме і охоронятиме вас. Вас буде оточено сонмами небесних ангелів. Президент Томас С. Монсон нагадає нам: “Пам’ятайте, що ми не біжимо самі в цих великих перегонах життя; ми маємо право на допомогу Господа”¹¹. Готуйтеся до того дня, коли ви прийдете в Господній храм гідними і підготовленими укласти священні завіти. Як вартові цнотливості, ви будете мати бажання *шукати* Спасителя в Його святому Домі.

Я свідчу, що Бог живе і що Його Улюблений Син, наш Викупитель,

Ісус Христос, живе. Завдяки викупній і надзвичайній силі Його нескінченної Спокути, кожна із вас буде скеровано і захищено на шляху до храму і назад у Їхню присутність. Я молюся, щоб кожна з вас було зміцнено для цієї роботи, яка буде вашим найкращим часом. Живіть задля цього прекрасного дня, про який говориться в книзі Одкровення, коли “в білій [одезі]... ходитим[ете], бо гідні [ви]”¹². В ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Учення і Завіти 25:2.
2. Учення і Завіти 25:13.
3. Товариство молодих жінок: *Особистий Розвиток*, (брошура, 2009), с. 70.
4. Див. thefreedictionary.com/guardian.
5. “Дай святості більше”, *Гімни*, с. 66.
6. Див. Дігер Ф. Ухтдорф, “Піднімайте, де стоїте”, *Ліягона*, лист. 2008, с. 55.
7. Мороній 9:9.
8. Приповісті 3:15.
9. Див. М. Рассел Баллард, “Матері і дочки”, *Ліягона*, трав. 2010, сс. 18–21.
10. Уложеньня віри 1:13.
11. Thomas S. Monson, “Great Expectations” (Church Educational System fireside for young adults, Jan. 11, 2009), <http://lds.org/library/display/0,4945,538-1-4773-1,00.html>.
12. Одкровення 3:4.

Сан-Паулу, Бразилія

